

REPUBLIKA HRVATSKA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Na vaš broj: St-523/2022

sudac: Velimir Vuković

ŽALITELJ: **MIRJANA VUKADIN** iz Žrnovnice, Starčevićeva 125, OIB: 45099349226, zastupana po Odvjetničkom društvu Radić & Radić d.o.o., Split, Hrvatske mornarice 1 i, odvjetniku Davoru Radić, prema priloženoj punomoći (**OIB za e-komunikaciju odvjetnika Davora Radića je 32621362991**)

Protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-523/2022-43 od 30. ožujka 2026. godine, Mirjana Vukadin pravodobno u roku od 8 (osam) dana podnosi sljedeću

Ž A L B U

- zbog bitnih povreda odredaba postupka
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- zbog nedostatka pravnog interesa i aktivne legitimacije ŽDO u Splitu
- zbog nepostojanje osnovane vjerojatnosti postojanja stečajne mase (čl. 289. SZ)
- zbog nedostatka aktivne legitimacije ŽDO Split za podnošenje dopisa od 22.12.2025. stečajnom upravitelju Ivanu Mršiću jer iz tog dopisa od 22.12.2025. ne razabire se kojeg vjerovnika zastupa ŽDO Split
- zbog toga što se pobijano rješenje temelji na dopisu ŽDO Split koji ne predstavlja procesno valjan prijedlog stečajnom upravitelju koji u trenutku podnošenja prijedloga nije bio imenovan
- zbog pogrešne pravne kvalifikacije ŽDO Split, stečajnog upravitelja i prvostupanjskog suda u vezi ispunjenja obveze oko plaćanja kupoprodajne cijene na žiro račun trgovačkog društva DAMIDA d.o.o.

I. – Žaliteljica Mirjana Vukadin, bivša 100% vlasnica poslovnih udjela trgovačkog društva DAMIDA d.o.o., koja je već aktivno sudjelovala u ovom konkretnom stečajnom postupku broj St-523/2022 te kojoj je ovaj isti sud dostavljao sva pismena, po punomoćniku-odvjetniku Davoru Radić, pravodobno izjavljuje žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-523/2022-43 od 30. ožujka 2026. godine kojim je određeno da se u sudski registar upiše stečajna masa iza dužnika DAMIDA d.o.o., u stečaju te da se pored stečajne mase upiše stečajni upravitelj Ivan Mršić.

Pobijano rješenje žaliteljica Mirjana Vukadin pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske pobijano rješenje preinači i odbije prijedlog za upis stečajne mase, a podredno da se rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Žaliteljica Mirjana Vukadin dodatno ističe da se pojam stranke u smislu prava na žalbu u stečajnim i registarskim postupcima u sudskoj praksi Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ne tumači formalistički, već funkcionalno, odnosno prema kriteriju pravnog interesa u svezi položaja određenog subjekta kao stranke.

Naime, pravo na žalbu ima svaka osoba koja učini vjerojatnim da pobijana odluka proizvodi za nju konkretne pravne učinke, neovisno o tome ima li formalni status stranke u užem procesnom smislu. U tom smislu žaliteljica Mirjana Vukadin smatra da se u konkretnom slučaju odlučno je pitanje proizvodi li pobijana odluka konkretne i neposredne pravne posljedice za određeno trgovačko društvo, a ne njegovo formalno procesno svojstvo u trenutku donošenja odluke.

Upravo zbog toga ovo pobijano rješenje ne predstavlja puku tehničku registarsku odluku, već odluku koja ima neposredne materijalno-pravne implikacije na imovinu trgovačkog društva DAMIDA d.o.o. koja je otuđena prije nego li je stečajni postupak uopće bio pokrenut odnosno prije nego li je račun trgovačkog društva DAMIDA d.o.o. bio blokiran, pa stoga žaliteljica smatra da je ista aktivno legitimirana za podnošenje ove žalbe s obzirom da nekretnine koje su otuđene prije otvaranja stečajnog postupka, a za koje nekretnine se sada naknadno traži da se proglase stečajnom masom, nisu u trenutku otvaranja stečajnog postupka nad trgovačkim društvom DAMIDA d.o.o. bila imovina tog društva.

Slijedom toga, žaliteljica nije treća osoba bez pravnog interesa, već subjekt čiji se pravni položaj konkretno i neposredno dovodi u pitanje, zbog čega joj se mora priznati aktivna legitimacija za podnošenje žalbe. Shodno tome, žaliteljica Mirjana Vukadin ističe da za podnošenje ove žalbe ima neposredan i konkretan pravni interes.

Točno je da žaliteljica danas nije tijelo brisanog društva niti stečajni upravitelj, ali pravni interes za žalbu u stečajnim i registarskim stvarima ne može se svesti samo na formalni status stranke ako pobijana odluka neposredno zadire u nečiji pravni položaj, a to je upravo u konkretnom slučaju riječ jer prvostupanjski sud pobijanim rješenjem određuje upis stečajne mase iza dužnika DAMIDA d.o.o. a zapravo se radi o imovini koja u niti jednom slučaju ne može biti stečajna masa i o čemu će žaliteljica dati razloge u nastavku ove žalbe.

Žaliteljica dodatno ističe da njezin pravni interes ne proizlazi iz apstraktnog interesa za zakonitost postupanja suda, već iz činjenice da pobijano rješenje izravno zahvaća pravne učinke ranijih pravnih poslova u kojima je sudjelovala, čime se njezin pravni položaj konkretno i

neposredno dovodi u pitanje. Naime, već iz samog obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da se upis stečajne mase temelji na ocjeni ranijih raspolaganja imovinom društva DAMIDA d.o.o., uključujući pravne poslove otuđenja nekretnina iz 2021. godine, čime se otvara mogućnost daljnjih postupanja stečajnog upravitelja prema trećim osobama i prema osobama koje su sudjelovale u tadašnjem poslovanju društva.

Stoga žaliteljica nije osoba bez neposrednog interesa, već subjekt čiji je pravni položaj pobijanim rješenjem izravno pogođen.

II. – Stečajni zakon propisuje da je imovina iz članka 289. stavka 1. stečajna masa, da se na nju na odgovarajući način primjenjuju odredbe o stečajnom dužniku i njegovim tijelima te da se u ime i za račun te mase mogu voditi sporovi, a stečajna masa je nositelj prava vlasništva i drugih prava. Istodobno, Zakon o sudskom registru dopušta žalbu protiv rješenja o upisu u registar.

Odluka o upisu stečajne mase ne ograničava se samo na registarski postupak, već proizvodi pravne učinke i izvan njega.

Važeća sudska praksa dosljedno zahtijeva da za primjenu članka 289. Stečajnog zakona nije dovoljna "apstraktna" mogućnost postojanja imovine, već mora postojati barem minimalno konkretizirana i dokazima potkrijepljena osnova iz koje proizlazi vjerojatnost da određena imovina doista ulazi u stečajnu masu.

Drugim riječima, za donošenje odluke kojom se uspostavlja procesni okvir za daljnje raspolaganje imovinom nužno je postojanje činjeničnog supstrata koji prelazi razinu indicija.

U protivnom bi se institut naknadne diobe pretvorio u sredstvo za naknadno i neograničeno preispitivanje svih pravnih radnji dužnika, što nije svrha Stečajnog zakona.

Pobijano rješenje predstavlja pokušaj retroaktivne rekonstrukcije stečajne mase bez stvarnog utvrđenja postojanja imovine, pri čemu prvostupanijski sud zanemaruje vlastite ranije nalaze i činjenice koje proizlaze iz spisa. Takvo postupanje nije u skladu s temeljnim načelima stečajnog postupka, niti s načelom pravne sigurnosti.

Ovdje prije svega naglašavamo da smo izvršili uvid u ovaj predmet i primijetili da stečajni upravitelj nije zatražio od ŽDO Split da mu objasni ili dokaže koga ŽDO Split zastupa u ovom postupku te na temelju koje zakonske ovlasti postupuje u ovom stečajnom postupku. Ovo sve posebno iz razloga što dopisi poput ovog ŽDO Split od 22. prosinca 2025. godine su pravno neobvezujući.

U takvoj situaciji kada ŽDO ne navodi stečajnom upravitelju u kojem svojstvu nastupa niti koga zastupa, njegov dopis ne može imati veću pravnu snagu od obične informacije treće osobe, te kao takav ne može biti temelj za donošenje sudske odluke, pa stoga žaliteljicu čudi i iznenađuje ovakvo postupanje stečajnog upravitelja. Čak štoviše, isti pristup vrijedi i za sud.

U konkretnom slučaju prvostupanijski sud svoju odluku u bitnom dijelu temelji na dopisu ŽDO Split od 22. prosinca 2025. godine, iako takav dopis po svojoj pravnoj naravi ne predstavlja procesno valjan prijedlog niti dokaz u smislu Stečajnog zakona. Naime, **iz sadržaja predmetnog dopisa ne proizlazi u kojem svojstvu Županijsko državno odvjetništvo nastupa niti koga u konkretnom slučaju zastupa, zbog čega isti ne može imati jači pravni značaj od informacije treće osobe.** Slijedom toga, takav dopis ne može zamijeniti obvezu suda

da samostalno i na temelju provedenog dokaznog postupka utvrdi postojanje osnovane vjerojatnosti da određena imovina pripada stečajnoj masi u smislu članka 289. Stečajnog zakona. Prihvatanjem dopisa ŽDO Split kao odlučne osnove za donošenje pobijanog rješenja, bez provedbe kontradiktornog postupka i bez izvođenja dokaza, prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredaba postupka te pogrešno primijenio materijalno pravo.

III. – Pobijano rješenje temelji se na prijedlogu stečajnog upravitelja od 28. ožujka 2026., podnesenom nakon što ga je Županijsko državno odvjetništvo u Splitu obavijestilo da je „*prodavatelj ovlastio kupca na bezuvjetnu uknjižbu prava vlasništva i bez da je primio kupoprodajnu cijenu*“, a slijedom čega i ŽDO Split i stečajni upravitelj navode da „*kupoprodajna cijena nije plaćena*“.

Trgovački sud u Splitu je takve tvrdnje prihvatio jednostrano i bez provođenja bilo kakvog dokaznog postupka tj. bez ikakve ocjene njihove pravne relevantnosti odnosno bez da je bivšeg vlasnika poslovnih udjela trgovačkog društva DAMIDA d.o.o. ili bivšeg direktora tog društva pitao bilo što.

Pobijano rješenje polazi od pravno pogrešnog utvrđenja pretpostavke oko nepostojanja evidentirane uplate kupoprodajne cijene na žiro račun društva DAMIDA d.o.o. Takvo polazište nije održivo. **Već iz samog dopisa Županijskog državnog odvjetništva od 22. prosinca 2025. proizlazi da tražbina može prestati i na druge načine osim plaćanjem¹ te da se kupoprodajna cijena može ispitivati i s aspekta drukčijeg ispunjenja (primjerice, prijebaj, preuzimanje obveze, kompenzacija...). Stoga sama okolnost da se na izvatku prometa po računu ne vidi pojedinačna uplata ne može, bez cjelovite analize ugovornih odnosa, računovodstvene dokumentacije i eventualnog preuzimanja obveza prodavatelja prema trećima, predstavljati dostatan dokaz da kupoprodajna cijena nije namirena.**

Prvostupanjski sud pritom nije proveo nikakav dokazni postupak niti je utvrdio na koji je točno način ugovor izvršen ili nije izvršen, nego je zaključak o neispunjenju izveo isključivo na temelju jedne indicije ŽDO Split/stečajnog upravitelja koja zapravo predstavlja najobičniju izmišljotinu i neistinu kada ŽDO Split i stečajni upravitelj navode da „kupoprodajna cijena nije plaćena“ s obzirom da je ista plaćena.

Upravo zbog toga zaključak prvostupanjskog suda u ovom predmetu kada kaže da „*kupoprodajna cijena nije plaćena jer nema uplate na žiro računu trgovačkog društva DAMIDA d.o.o.*“ predstavlja pogrešnu pravnu kvalifikaciju odlučnih činjenica, **jer prvostupanjski sud nije uzeo u obzir druge dopuštene oblike ispunjenja obveze koji ne podrazumijevaju izravnu novčanu uplatu na račun vjerovnika.**

Naime, iz žaliteljici poznatih činjenica proizlazi da je trgovačko društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. preuzela obveze i podmirila vjerovnike društva DAMIDA d.o.o. Time je došlo do pravnog učinka koji je u potpunosti jednak isplati kupoprodajne cijene, što je sud bio dužan uzeti u obzir prilikom ocjene postojanja stečajne mase. **O svemu ovome stečajni upravitelj je bio upoznat prilikom vođenja ovog stečajnog postupka jer je imao uvid sve te isprave, pa nas zaista začuđuje ovakvo trenutno ponašanje istog kao i njegove pravne aktivnosti u ovom predmetu.**

¹ U zadnjem stavku svog dopisa od 22.12.2025. godine ŽDO Split navodi „**Kako tražbina može prestati osim plaćanja i na druge načine pozivate se...**“

U samom rješenju sud kao razloge za upis stečajne mase navodi upravo te tvrdnje stečajnog upravitelja i ŽDO Split za nekretninu čest. zem. 135/40, zk. ul. 1257, k.o. Kamen, sud prenosi tvrdnju da je dužnik kupcu dao bezuvjetnu uknjižbu bez da je primio kupoprodajnu cijenu, a za suvlasničke dijelove nekretnine u zk. ul. 23410, k.o. Split, prenosi tvrdnju da ugovor sadrži navod da je cijena plaćena, iako pregled prometa po žiro računu dužnika to ne potvrđuje. Upravo na toj osnovi prvostupanjski sud prihvaća prijedlog stečajnog upravitelja i određuje upis stečajne mase. Napominjemo da niti stečajni upravitelj, niti ŽDO Split, a niti prvostupanjski sud nije prethodno poslao nikakav upit bivšem vlasniku poslovnih udjela trgovačkog društva DAMIDA d.o.o. gđu Mirjanu Vukadin.

Upravo zbog toga odlučivanje prvostupanjskog suda je, po stajalištu žaliteljice, preuranjeno te protivno zakonu.

Članak 289. Stečajnog zakona dopušta nastavljanje postupka radi naknadne diobe ako se nakon završnog ročišta ostvare pretpostavke da se zadržani iznosi podijele vjerovnicima, ako se iznosi isplaćeni iz stečajne mase vrate u masu ili ako se pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu. Iz same zakonske formulacije proizlazi da **sud mora utvrditi barem dostatan stupanj osnovanosti postojanja konkretne imovine koja bi doista ulazila u stečajnu masu, a ne samo apstraktnu sumnju ili indiciju.**

To je osobito važno u predmetima u kojima je raniji stečaj bio otvoren i odmah zaključen zato što imovina nije bila dovoljna ni za troškove postupka, jer je smisao članka 132. i članka 133. SZ da se postupanje nakon zaključenja može voditi samo ako se doista pokaže relevantna imovina ili druga zakonom propisana pretpostavka. Stoga, prvostupanjski sud nije smio ostati na razini sumnje da "promet po računu ne potvrđuje isplatu", **nego je morao ispitati cjelinu pravnog odnosa iz predmetnih ugovora o kupoprodaji.** U konkretnom slučaju upravo to nije učinjeno.

Uostalom, za naglasiti je da prilikom vođenja ovog stečajnog postupka, stečajni upravitelj obavio nekoliko sastanaka sa žaliteljicom i bivšim direktorom trgovačkog društva DAMIDA d.o.o. te su istome predočene sve knjigovodstvene isprave koje su isti imali u svom posjedu uključujući i kartice svih drugih pravnih osoba u ime kojih je trgovačko društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. preuzelo dug od trgovačkog društva DAMIDA d.o.o.

Pobijano rješenje faktično poistovjećuje nepostojanje evidentirane novčane uplate na poslovnom računu društva DAMIDA d.o.o. s nepostojanjem ispunjenja kupoprodajne cijene. Takav zaključak nije održiv ni pravno ni poslovno.

Iz žaliteljici poznatih činjenica i dokumentacije, a koju ista dostavlja uz ovu žalbu kao dokaz, **proizlazi da je društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. kao kupac pristupilo obvezama društva DAMIDA d.o.o. te da je umjesto društva DAMIDA d.o.o. podmirivalo njegove dospjele i evidentirane obveze prema vjerovnicima.** Time je na strani prodavatelja došlo do smanjenja ukupne zaduženosti u visini ugovorene kupoprodajne cijene, odnosno do ekonomskog i pravnog ekvivalenta isplate cijene.

Prvostupanjski sud i stečajni upravitelj pogrešno su sve svoje zaključke sveli na bankovni promet jednog računa, iako su zaboravili **da se obvezno-pravno ispunjenje ne iscrpljuje isključivo gotovinskom ili bezgotovinskom novčanom uplatom na račun prodavatelja.** To osobito vrijedi kada se radi o pristupu dugu odnosno preuzimanju obveza prodavatelja prema trećima, što ima neposredan učinak smanjenja njegove pasive. **Samo zato što ispunjenje nije**

provedeno u obliku "čiste" novčane transakcije na račun DAMIDA d.o.o., ne može se izvesti zaključak da kupoprodajna cijena nije namirena.

Pritom valja naglasiti da obvezno-pravni zakonodavni okvir u Republici Hrvatskoj (Zakon o obveznim odnosima) **ne propisuje jedinstveni oblik ispunjenja novčane obveze, već dopušta različite pravne mehanizme koji imaju isti ekonomski učinak, uključujući preuzimanje duga i namirenje vjerovnika od strane treće osobe.** U takvim slučajevima dolazi do smanjenja pasive dužnika, što je s aspekta kupoprodajnog odnosa ekvivalentno isplati kupoprodajne cijene. Prvostupanjski sud i stečajni upravitelj u pobijanom rješenju potpuno zanemaruju tu činjenicu, čime pogrešno ocjenjuju pravno relevantne činjenice i zato zauzimaju potpuno pogrešne zaključke.

Neotklanjanje ovakvih kontradikcija u spisu predstavlja bitnu povredu odredaba postupka jer prvostupanjski sud nije dao razloge o odlučnim činjenicama, niti je obrazložio zbog čega prihvaća kasnije tvrdnje stečajnog upravitelja, a zanemaruje njegove ranije nalaze.

Dodatno, pobijano rješenje ne suočava se niti sa vlastitim sadržajem spisa (koji je vidljiv iz e-komunikacije), napose s izvješćem privremenog stečajnog upravitelja od 27. prosinca 2022. godine. **U tom izvješću isti stečajni upravitelj izričito navodi da mu je zakonski zastupnik društva dostavio dokumentaciju i očitovanja prema kojima predmetne nekretnine više nisu vlasništvo dužnika, nego su preuzete od vjerovnika odnosno isknjižene iz poslovnih knjiga društva.**

Nadalje, u istom izvješću upravitelj navodi da je krajem 2020. poslovanje dužnika još bilo aktivno, da je dužnik 2021. i 2022. prodavao imovinu radi rješavanja nagomilanih problema, **te izričito upućuje na račun za prodano zemljište i zgradu broj 392/MO1/4 od 25. listopada 2021. i na popis dugotrajne imovine na dan 31. prosinca 2021.** Kao posebno važno, u dijelu izvješća koji se odnosi na nekretnine upisane u k.o. Kamen, upravitelj ne tvrdi samo da postoje čestice upisane na dužnika, nego i da postoje ozbiljni argumenti koji dovode u pitanje vlasnički status dužnika, među ostalim zbog povijesti parcelacije, tvrdnji ŽDO-a iz ranijeg izvješća iz 2014., stajališta Grada Splita da određene čestice predstavljaju cestu odnosno javno dobro, te postojanja postupaka izvlaštenja.

Iz stanja spisa nedvojbeno proizlazi da tvrdnja o tome kako su predmetne nekretnine ranije otuđene nije nastala tek nakon dopisa Županijskog državnog odvjetništva od 22. prosinca 2025., već je ista bila poznata sudu i privremenom stečajnom upravitelju još tijekom prethodnog postupka 2022. godine. **Privremeni stečajni upravitelj je u svom izvješću od 27. prosinca 2022. izričito naveo da je zakonski zastupnik dužnika na ročištu 15. studenoga 2022. ustrajao u tvrdnji da nekretnine upisane na dužnika više nisu vlasništvo dužnika, da su ih preuzeli vjerovnici te da su isknjižene kao imovina dužnika u poslovnim knjigama. Na ročištu održanom 20. siječnja 2023. isti privremeni stečajni upravitelj izričito je ostao kod tog izvješća i predložene odluke. Nadalje, i samo rješenje Trgovačkog suda u Splitu od 15. veljače 2023. bilježi navod zakonskog zastupnika dužnika da su nekretnine puno ranije otuđene trećim osobama i da se više ne nalaze u vlasništvu dužnika.**

Prema tome, prvostupanjski sud u pobijanom rješenju nije smio tretirati pitanje otuđenja kao novo utvrđenu okolnost koja tek naknadno opravdava upis stečajne mase, a osobito nije smio zanemariti da je isti stečajni upravitelj još 2023. godine raspolagao upravo suprotnim informacijama i dokumentacijom. Ovakva unutarnja proturječnost spisa nije otklonjena, niti je

pobijano rješenje dalo razloge zbog kojih se kasnijim tvrdnjama poklanja vjera, a ranijim nalazima i očitovanjima ne. Time je ostvarena bitna povreda odredaba postupka jer pobijano rješenje nema dostatne i provjerljive razloge o odlučnim činjenicama.

Pritom valja posebno naglasiti da ni izvješće privremenog stečajnog upravitelja od 27. prosinca 2022. godine nije polazilo od zaključka da postoji nesporna imovina dužnika koja bez dvojbe ulazi u stečajnu masu. Naprotiv, **u tom izvješću navodi se da postoje ozbiljne okolnosti koje dovode u pitanje vlasnički status dužnika nad nekretninama u k.o. Kamen, uključujući ranije očitovanje Županijskog državnog odvjetništva iz 2014., stajalište Grada Splita da određene čestice predstavljaju cestu odnosno javno dobro u općoj uporabi te činjenicu da su na relevantnim zemljišnoknjižnim ulošcima postojale aktivne plombe i postupci izvlaštenja.**

Upravo zato je posebno problematično što je 3 godine kasnije isti stečajni upravitelj, bez provođenja kontradiktornog postupka i bez ozbiljne analize cjelokupne poslovne dokumentacije izveo zaključak da je pronađena imovina koja opravdava upis stečajne mase iza brisanog dužnika te predložio upis stečajne mase samo na temelju dopisa ŽDO-a i pregleda prometa po računu, **a da se nije očitovao na već postojeću dokumentaciju o otuđenju i namirenju niti objasnio zbog čega od svojih ranijih nalaza i zapažanja sada odstupa.** Takva kontradiktornost unutar istog spisa nije otklonjena pobijanim rješenjem.

Prvostupanjski sud se zadovoljio pukim prepisivanjem tvrdnji iz podneska stečajnog upravitelja od 28. ožujka 2026. godine, **bez kritičke ocjene njegovog ranijeg izvješća od 27. prosinca 2022. i bez utvrđenja koje bi činjenice u međuvremenu bile nove, odlučne i dovoljno pouzdane da opravdaju zaključak o "pronađenoj imovini" u smislu članka 289. SZ.** To predstavlja i bitnu povredu odredaba postupka, jer razlozi pobijanog rješenja ne omogućuju ispitivanje je li sud uopće utvrdio zakonsku pretpostavku za upis stečajne mase ili je samo „prepisao“ zaključak od stečajnog upravitelja koji je zapravo potpuno pogrešan.

S obzirom na naprijed iznijeta utvrđenja, žalitelj ističe da iz ugovora o kupoprodaji koji su stečajnom upravitelju dostavljeni od strane ŽDO Split uz dopis od 22.12.2025. godine razabire se sljedeće:

- a) da su dana 9. rujna 2021. godine, TD DAMIDA d.o.o. i TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. zaključili Ugovor o kupoprodaji nekretnina s kupoprodajnom cijenom od 2.900.000,00 kuna + PDV a sve u svezi kupoprodaje nekretnina поближе označenih u članku 3. tog kupoprodajnog ugovora, uz utvrđenje da je kupoprodajna cijena plaćena,
- b) da su dana 20. listopada 2021. godine, TD DAMIDA d.o.o. i TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. zaključili Ugovor o kupoprodaji nekretnina s kupoprodajnom cijenom od 7.400.000,00 kuna (u iznos kupoprodajne cijene nije sadržan PDV prema čl. 40. st. 1. točke j i k Zakona o PDV) a sve u svezi kupoprodaje nekretnine поближе označena u članku 2. tog kupoprodajnog ugovora, uz utvrđenje da će se kupoprodajna cijena platiti u roku od 10 godina odnosno najkasnije do 20.10.2031. godine.

Naime, TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. je u razdoblju od siječnja 2021. do ožujka 2022. godine na osnovu ugovora o preuzimanju duga preuzelo dugovanja koje je TD DAMIDA imalo prema trećim pravnim osobama i to baš u ukupnom iznosu od 1.916.413,60 EUR.

Dokaz: uvid u obračun preuzimanja duga sa specifikacijom (u prilogu)

uvid u knjigovodstvene kartice TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. prema svim gore citiranim trećim pravnim osobama (u prilogu)

Iz dostavljene poslovne i knjigovodstvene dokumentacije proizlazi jasan i kronološki slijed preuzimanja i podmirenja obveza društva DAMIDA d.o.o. od strane društva DAMIDA STIROPOR d.o.o., čime je ujedno izvršena kupoprodajna cijena iz predmetnih ugovora.

- dana 2. siječnja 2022. godine društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. je preuzelo više obveza društva DAMIDA d.o.o. prema trećim osobama, i to prema društvima J.I.K. TRGOVINA d.o.o. u iznosu od 340.474,98 EUR, SUPELLEX d.o.o. u iznosu od 790.944,09 EUR te USLUGE GOSPAR MATO u iznosu od 487.707,63 EUR, koje su uredno evidentirane u poslovnim knjigama kao preuzete obveze.
- dana 27. siječnja 2022. godine preuzeta je obveza prema društvu GIZDIĆ GRADITELJSTVO d.o.o. u iznosu od 139.759,69 EUR, koja je potom u cijelosti podmirena dana 15. prosinca 2023. godine.
- dana 1. veljače 2022. godine preuzeta je obveza prema društvu OTP LEASING d.d. u iznosu od 3.065,67 EUR, koja je istoga dana u cijelosti podmirena.
- dana 30. ožujka 2022. godine evidentirano je preuzimanje obveze prema društvu SAMOBORKA SPLIT d.o.o. u iznosu od 77.343,31 EUR.
- dana 1. svibnja 2022. godine preuzeta je obveza prema društvu NORMA d.o.o. u iznosu od 13.544,01 EUR, koja je potom u cijelosti podmirena dana 14. srpnja 2023. godine.
- osim toga, iz dokumentacije proizlazi da su još dana 15. travnja 2021. godine evidentirane obveze prema društvu J.U.A. FRISCHEIS d.o.o. u iznosima od 26.544,56 EUR i 37.029,66 EUR, koje su u cijelosti podmirene dana 30. travnja 2021. godine odnosno 25. svibnja 2021. godine.

Ukupan iznos preuzetih obveza **iznosi 1.916.413,60 EUR**, što jasno pokazuje opseg i vrijednost izvršenog ispunjenja. **Iz navedenog nedvojbeno proizlazi da je društvo DAMIDA STIROPOR d.o.o. preuzimanjem i podmirenjem obveza društva DAMIDA d.o.o. prema trećim osobama izvršilo kupoprodajnu cijenu iz predmetnih ugovora, iako isto nije provedeno putem izravne novčane uplate na račun prodavatelja. Takav način ispunjenja predstavlja pravno valjan oblik namirenja u smislu obveznog prava, budući da je odlučno da su vjerovnici društva DAMIDA d.o.o. u cijelosti namireni, a ne forma u kojoj je ispunjenje izvršeno.**

Slijedom toga, zaključak prvostupanjskog suda da kupoprodajna cijena nije plaćena, temeljen isključivo na izostanku evidentiranog novčanog priljeva na račun prodavatelja, predstavlja pogrešnu i nepotpunu ocjenu činjeničnog stanja te pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Suprotan zaključak suda predstavlja zanemarivanje stvarnog tijeka poslovnih događaja i ekonomskog sadržaja pravnog posla, što je protivno temeljnim načelima obveznog prava. Opisani način ispunjenja u potpunosti je u skladu s pravilima Zakona o obveznim odnosima, prema kojima treća osoba može ispuniti obvezu umjesto dužnika, a obveza prestaje kada je vjerovnik namiren, neovisno o tome je li ispunjenje izvršeno izravnom novčanom uplatom ili drugim dopuštenim pravnim putem. Također, preuzimanjem obveza dužnika prema trećim osobama dolazi do promjene u obveznom odnosu na način da novi dužnik preuzima teret ispunjenja, čime se istodobno ostvaruje ekonomski i pravni učinak namirenja vjerovnika. U konkretnom slučaju upravo je takav pravni učinak ostvaren, jer su vjerovnici društva DAMIDA d.o.o. namireni od strane društva DAMIDA STIROPOR d.o.o., čime je u cijelosti realizirana svrha ugovornog odnosa između ugovornih strana.

Stoga se pitanje postojanja novčanog tijeka na računu prodavatelja ne može izdvajati kao odlučna činjenica, budući da samo po sebi ne odražava stvarni način izvršenja obveze niti pravni učinak koji je takvim izvršenjem postignut.

Prvostupanjski sud bio je dužan cjelovito ocijeniti pravni odnos među strankama, a ne temeljiti svoju odluku na osnovu neprovjerenih, neutvrđenih i neistinitih činjenica.

Suprotno tome, prvostupanjski sud je prihvatio tumačenje stečajnog upravitelja koje nije potkrijepljeno nikakvih relevantnim dokazima. Naime, iz knjigovodstvene dokumentacije, koja je stečajnom upravitelju bila dostupna već tijekom trajanja postupka, a koja se ponovno dostavlja uz ovu žalbu, proizlazi upravo suprotno – da društvo DAMIDA d.o.o. u trenutku otvaranja stečajnog postupka nije bilo vlasnik predmetnih nekretnina, budući da su iste ranije valjano otuđene i u cijelosti namirene.

Temeljem gore navedenog, **preuzimanjem obveza dužnika DAMIDA d.o.o. prema trećim osobama, društvo DAMIDA STIROPOR je u cijelosti ispunilo svoju obvezu plaćanja kupoprodajne cijene po oba predmetna ugovora, jer takav način ispunjenja ima učinak plaćanja u smislu obveznog prava što proizlazi iz općih pravila Zakona o obveznim odnosima o prestanku obveza i dopuštenim načinima ispunjenja, prema kojima je odlučno da je vjerovnik namiren, a ne forma u kojoj je ispunjenje izvršeno.**

Prvostupanjski sud, a i stečajni upravitelj, pogrešno pravno kvalificiraju ispunjenje obveze, jer zanemaruju da prema Zakonu o obveznim odnosima obveza može prestati i na druge načine osim isplatom, uključujući preuzimanje obveza dužnika prema trećim osobama.

Upravo takvo preuzimanje obveza od strane društva DAMIDA STIROPOR predstavlja izvršenje kupoprodajne cijene s istim pravnim učinkom kao i novčano plaćanje. Stoga nepostojanje evidentirane uplate na račun prodavatelja ne može biti odlučna okolnost za zaključak o neispunjenju ugovorne obveze.

Osim toga, i sam žalitelj je u ovaj spis predmeta broj St-523/2022 dostavio stečajnom upravitelju svoje očitovanje od 22. prosinca 2022. godine gdje je u zadnjem stavku na stranici 3. tog očitovanja u pogledu nekretnine označene kao kat. čest. zem. 135/40, zk. ul. 1257, k.o. Kamen naveo kako slijedi:

Što se pak tiče nekretnine koja je označena kao kat. čest. 135/40, Z.U. 1257, k.o. Kamen, dužnik DAMIDA d.o.o. ističe da je ta nekretnina prodana Ugovorom o kupoprodaji od 20.10.2021. godine, te da je dužnik DAMIDA d.o.o. ispostavio račun kupcu broj 392/MO1/4 od 25.10.2021. te koja kupoprodajna cijena je plaćena a novi kupac je predao zahtjev za uknjižbu (upis prava vlasništva) koji još uvijek nije riješen. Stoga, dužnik DAMIDA d.o.o. nije uopće vlasnik ove nekretnine jer je ona otuđena tj. prodana još 20.10.2021. godine.

DAMIDA d.o.o.
Split

3

te dodatno kao prilog ovom očitovanju (24/44 stranica skeniranog tog dokumenta) dostavio u ovaj predmet i račun broj 392/MO1/4 od 25. listopada 2021. godine, kako slijedi:

Račun 392/MO1/4

Račun

Datum računa 25.10.2021 Šifra kupca 11111 PDV ID. BR./OIB 11655382108 Datum isporuke 25.10.2021 Dospjeće računa 25.10.2021

Slavke

R.br.	Šifra robe	Naziv robe/usluge	J.mj.	Količina	PDV %	Cijena	Iznos
1	zemttts	Zemljište z.k.č.135/40, površine 2.840 m2 upisano u z.k.u.l. 1257 K.o. Kamen, Općinskog suda u Splitu, zemljišnoknjižni odjel Split	kom	1,000	0,00	2.400.000,00	2.400.000,00
2	zg	Zgrada	kom	1,000	0,00	5.000.000,00	5.000.000,00
				2,000			7.400.000,00
					Oslobođeno PDV-a (Osn:7.400.000,00 kn)		0,00
					Ukupno kn:		7.400.000,00

Oslobođenje od PDV-a

Zakonska osnova:
Oslobođeno PDV-a na temelju čl. 40 st.1 točke j) i k) Zakona o PDV-u

Fiskalizacija računa

Način plaćanja Transakcijski račun Oznaka operatera MIRKO Datum 25.10.2021 Vrijeme 08:03:58

Napomena

Odgovorna osoba za izdavanje računa Napomena
MIRKO VUKADIN Nekretnina nije oporeziva PDV-om, već PPN-om

Polpis

»
Jelena

Dokaz: uvid u stranicu 3. očitovanja žalitelja od 22. prosinca 2022. (u prilogu)
uvid u stranicu 22/44 koja je skenirana uz očitovanje žalitelja
od 22. prosinca 2022. (u prilogu)

Dakle, ovdje žalitelj je stečajnom upravitelju predao kompletnu knjigovodstvenu dokumentaciju u ovom stečajnom postupku koju je tada imao u posjedu, a pored toga žalitelj je naveo u očitovanju od 22. prosinca 2022. godine koje je dostavljeno u ovaj spis predmeta da je društvo DAMIDA d.o.o. prodalo nekretninu kat. čest. zem. 135/40, zk.ul. 1257, k.o. Kamen na temelju Ugovora o kupoprodaji od 20. listopada 2021. godine i po kojem osnovu je društvo DAMIDA d.o.o. ispostavilo račun kupcu (DAMIDA STIROPOR d.o.o.) broj 392/MO1/4 od 25. listopada 2021. godine koji u tom trenutku još uvijek nije bio riješen. Također, uvidom u ovaj spis predmeta razvidno je da je stečajni upravitelj tijekom trajanja prethodnog postupka pribavio od zemljišno-knjižnog odjela kompletne z.k. izvratke uključujući i z.k. izvadak za ovu nekretninu koja je položena u zk.ul. 1257, k.o. Kamen gdje u bile vidljive kompletne aktivne plombe i svi predmeti te i prijedlog za uknjižbu koji je podnesen od strane TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. kao novim vlasnikom ove nekretnine.

Isto tako, želimo naglasiti da je dana 15. svibnja 2025. godine TD DAMIDA STIROPOR d.o.o. zaključilo sa Ministarstvom financija, Porezna uprava, upravni ugovor o namirenju poreznog duga, a koji porezni dug se odnosio na **plaćanje poreza na promet nekretnina** iz osnova kupoprodaje sukladno Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 20. listopada 2021. godine između TD DAMIDA d.o.o. i TD DAMIDA STIROPOR d.o.o., a što znači da je Ministarstvo financija, Porezna uprava sa ovim činom zapravo potvrdila istinitost i zakonitost ove kupoprodaje predmetne nekretnine između TD DAMIDA d.o.o. i TD DAMIDA STIROPOR.

Dokaz: uvid u dopis Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured Split
od 9.5.2025. (u prilogu)

uvid u Upravni ugovor o namirenju poreznog duga od 15.5.2025. (u prilogu)

Postupanjem stečajnog upravitelja, koji unatoč postojanju dokumentacije i ranijim saznanjima iz ovog spisa predmeta, a uz ne kontaktiranje žaliteljice kao prijašnje vlasnice poslovnih udjela ili bivšeg direktora, nastoji sada u stečajnu masu uključiti imovinu koja je prije otvaranja stečajnog postupka valjano otuđena i u cijelosti namirena, dolazi do ozbiljnog odstupanja od stvarnog činjeničnog i pravnog stanja u ovom predmetu. Takvo postupanje dovodi u pitanje zakonitost vođenja stečajnog postupka, jer se kao imovina dužnika prikazuje imovina koja u trenutku otvaranja stečaja objektivno nije bila u uopće njegovom vlasništvu.

Posebno je značajno da je stečajni upravitelj s relevantnom dokumentacijom bio upoznat još tijekom prethodnog postupka, zbog čega je bio dužan uzeti u obzir sve raspoložive podatke koji upućuju na stvarno stanje imovine dužnika. Unatoč tome, isti iznosi suprotan zaključak bez odgovarajuće dokazne podloge, čime odstupa od svoje zakonske dužnosti savjesnog, stručnog i zakonitog postupanja. Takvo postupanje ne može se smatrati pukom pogreškom u ocjeni činjenica, već predstavlja ozbiljno odstupanje od standarda pravilnog vođenja postupka, budući da se u stečajnu masu nastoji uključiti imovina koja prema stanju spisa i dostupnoj dokumentaciji ne pripada dužniku. Time se ujedno dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost cijelog stečajnog postupka.

Žaliteljica smatra da prvostupanjski sud nije smio temeljiti svoju odluku na takvom postupanju stečajnog upravitelja, jer bi se time dao pravni legitimitet zaključcima koji nisu utemeljeni na stvarnom stanju stvari, čime se ugrožava pravna sigurnost i povjerenje u zakonitost stečajnog postupka.

Sukladno odredbama Stečajnog zakona, prema kojima sud može razriješiti stečajnog upravitelja ako ne postupa savjesno i u skladu sa zakonom, žaliteljica ističe da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za njegovo razrješenje. Naime, iz stanja spisa i dostavljene dokumentacije proizlazi da je stečajni upravitelj bio upoznat s činjenicom da predmetne nekretnine nisu bile u vlasništvu dužnika u trenutku otvaranja stečajnog postupka, već su ranije otuđene i u cijelosti namirene, ali je unatoč tome iznio suprotan zaključak koji nije potkrijepljen dokazima.

U takvim okolnostima, stečajni upravitelj bio je dužan ukazati sudu na postojanje činjenica koje mogu utjecati na pravilnost njegovog postupanja i eventualno dovesti u pitanje njegovo daljnje obnašanje funkcije, a ne ustrajati na pravno i činjenično neodrživim zaključcima.

Slijedom navedenog, žaliteljica predlaže da sud razmotri razrješenje stečajnog upravitelja, budući da njegovo daljnje postupanje ne jamči zakonito i pravilno vođenje postupka. Povjerenje u zakonitost stečajnog postupka ne može se održati ukoliko postupak vodi osoba koja zanemaruje sadržaj spisa i raspoloživu dokumentaciju te donosi zaključke koji nisu utemeljeni na dokazima.

Ukoliko prvostupanjski sud ne razriješi stečajnog upravitelja po primitku ove žalbe i dostavljene dokumentacije, žaliteljica predlaže da drugostupanjski sud, za slučaj da ne preinači ovo pobijano rješenje nego ukoliko ga ukine, da onda uz ukidanje ovog pobijanog rješenja naloži prvostupanjskom sudu da u ponovnom postupku ispita zakonitost i pravilnost postupanja stečajnog upravitelja te, imajući u vidu utvrđene okolnosti, razmotri njegovo razrješenje, odnosno imenovanje drugog stečajnog upravitelja, radi osiguranja zakonitog i nepristranog vođenja postupka.

IV. – Žaliteljica nadalje ističe da iz pobijanog rješenja i stanja spisa proizlazi još jedan ozbiljan procesni i pravni nedostatak. Naime, ŽDO u Splitu sa svojim dopisom od 22. prosinca 2025. nije podnijelo formalni prijedlog sudu, nego je stečajnom upravitelju dostavilo isprave i vlastito viđenje stvari. U tom dopisu ŽDO Split navodi da je ugovorena cijena za kupoprodaju nekretnine od 20. listopada 2021. iznosila 7.400.000,00 kn i da se trebala isplatiti najkasnije do 20. listopada 2031., kao i da iz okolnosti proizlazi da kupac nije ispunio ugovor, a za drugu nekretninu da promet po računu dužnika ne potvrđuje uplatu cijene.

Međutim, ni iz tog dopisa ne proizlazi cjelovita analiza načina ispunjenja obveza, niti se iz njega vidi da je ŽDO Split ispitao mogućnost prestanka obveze na druge dopuštene načine osim izravnog plaćanja na račun. Prvostupanjski sud je zato morao ocijeniti valjanost takvog dopisa, a ne dati mu praktički status dovoljnog dokaza za upis stečajne mase.

Osim toga, Stečajni zakon nalaže da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice važne za stečajni postupak **i da može izvoditi sve potrebne dokaze**. Koje dokaz u ovom predmetu je prvostupanjski sud izveo na okolnost utvrđivanja istinitosti naknadnog upisivanja stečajne mase? Nikakve! Stečajni upravitelj mu je dostavio dopis od 28. ožujka 2026. koji sadržava praktički sedam (7) rečenica, a koji dopis je sastavljen na osnovu prethodnog dopisa ŽDO Split od 22. prosinca 2025. godine.

U predmetima kao što je ovaj, u kojem pobijano rješenje posredno „otvara vrata“ pobijanju ranijih pravnih radnji i zahvaća u vlasničke i obvezno-pravne odnose trećih osoba, prvostupanjski sud nije smio odlučiti samo na temelju jednostranog prijedloga stečajnog upravitelja. **Prvostupanjski sud je morao prethodno raspraviti najmanje to jesu li predmetni ugovori doista ispunjeni drugim dopuštenim načinom, je li društvu DAMIDA d.o.o. stvarno umanjena pasiva u visini ugovorene cijene, tko su konkretni vjerovnici koje je DAMIDA STIROPOR d.o.o. namirio, jesu li te obveze bile evidentirane u poslovnim knjigama prodavatelja, te kakav je stvarni pravni status spornih nekretnina u k.o. Kamen u svjetlu ranijih nalaza samog stečajnog upravitelja.** Kako ništa od toga nije učinjeno, činjenično stanje ostalo je nepotpuno utvrđeno, a materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

V. – Žaliteljica posebno ukazuje i na to da je pobijano rješenje kontradiktorno. U izreci i obrazloženju ono govori o *“upisu stečajne mase iza dužnika”* jer je navodno potrebno daljnje postupanje glede imovine, dok je ranije rješenje o otvaranju i zaključenju stečaja polazilo od toga da imovina nije dostatna ni za redovni tijek postupka te da će se eventualno unovčavati ono što doista postoji nakon zaključenja.

Između ta dva procesna trenutka mora postojati jasna i uvjerljiva veza, a to je **da prvostupanjski morao objasniti koja je točno imovina pronađena, zašto ona pravno i faktično još pripada dužniku odnosno masi, i na temelju kojih dokaza to utvrđuje. U ovom predmetu tog objašnjenja nema.** Umjesto nalaza o postojanju imovine, postoji samo puka pretpostavka bez dokazne podloge da kupoprodajna cijena možda nije plaćena na način vidljiv kroz bankovni promet. Takva pretpostavka ne može zamijeniti utvrđenje postojanja imovine.

VI. – Žaliteljica ističe da Trgovački sud u Splitu u ovom predmetu nije proveo kontradiktorni postupak niti omogućio raspravljanje odlučnih činjenica, iako se radi o odluci koja ima potencijalno dalekosežne pravne posljedice za imovinu koja je otuđena prije otvaranja stečajnog postupka. Takvo postupanje prvostupanjskog suda odstupa od standarda pravičnog

postupka koji zahtijeva da se sve relevantne činjenice rasprave prije donošenja odluke, a što u ovom predmetu uopće nije napravljeno.

VII. – U odnosu na mogući prigovor stečajnog upravitelja, prvostupanjskog suda ili ŽDO Split da žaliteljica Mirjana Vukadin kao bivši član društva nema ovlaštenje podnijeti ovu žalbu, žaliteljica izričito navodi da ne tvrdi da joj žalbeno pravo pripada samo zbog nekadašnjeg članstva. Upravo suprotno. Ovdje se ne radi o pokušaju upravljanja stečajnom masom ni o zahtjevu za razrješenje upravitelja, nego o pobijanju odluke koja na temelju nepotpuno utvrđenih činjenica stvara novu procesnu i pravnu platformu za osporavanje ranijih raspolaganja imovinom. To je bitno drugačija situacija.

Ako bi drugostupanjski sud ipak smatrao da žaliteljica nema aktivnu legitimaciju za žalbu u formalnom smislu, tada žaliteljica predlaže da ovaj podnesak uzme najmanje kao podnesak zainteresirane osobe kojom se ukazuje na odlučne činjenice i dokaze koje prvostupanjski sud nije raspravio, te da iz tog razloga pobijano rješenje svakako ukine i naloži prvostupanjskom sudu provođenje potpunog dokaznog postupka. **Takav pristup bio bi u skladu s načelom da sud u stečajnom postupku po službenoj dužnosti utvrđuje sve pravno odlučne činjenice.**

Upravo zbog toga, žaliteljica je mišljenja da je viši sud dužan uzeti u obzir sadržaj ove žalbe kao relevantan procesni materijal koji ukazuje na odlučne činjenice koje nisu bile predmet raspravljanja te samim tim odlučiti o istoj kao i o iznesenim prigovorima u ovoj žalbi.

VIII. – Slijedom svega navedenoga, žaliteljica smatra da nisu bile ispunjene pretpostavke iz članka 289. Stečajnog zakona za određivanje upisa stečajne mase. **Sud nije utvrdio da je pronađena konkretna imovina koja ulazi u stečajnu masu, nije raspravio načine ispunjenja ugovornih obveza koji ne moraju biti vidljivi samo kroz promet po računu prodavatelja, nije se suočio s ranijim izvješćem istog stečajnog upravitelja i kontradikcijama koje iz njega proizlaze, niti je raspravio pravni status spornih nekretnina.** Posljedično je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno, a materijalno pravo pogrešno primijenjeno.

Zaključno, čak i kada bi se prihvatilo restriktivno tumačenje procesne legitimacije, sud ne može zanemariti činjenicu da pobijano rješenje proizvodi pravne učinke prema osobama izvan formalnog kruga sudionika postupka, a posebno prema kupcu tih nekretnina – trgovačkom društvu DAMIDA STIROPOR d.o.o. U takvim situacijama sud je dužan osigurati učinkovitu sudsku zaštitu i omogućiti preispitivanje zakonitosti odluke putem žalbe, jer bi suprotno postupanje dovelo do povrede načela pravne sigurnosti i prava na pristup sudu.

Posljedično, pobijano rješenje nije zakonito jer ne sadrži razloge koji bi omogućili ispitivanje njegove zakonitosti, niti je doneseno na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U konačnici, pobijano rješenje doneseno je bez cjelovite ocjene ranijeg sadržaja spisa, bez razrješenja očitih proturječnosti između izvješća privremenog stečajnog upravitelja iz 2022. godine i njegova kasnijeg prijedloga od 28. ožujka 2026. godine, bez kontradiktornog raspravljanja sa žaliteljicom i bez valjanog utvrđenja da je riječ o imovini koja s potrebnim stupnjem vjerojatnosti doista predstavlja stečajnu masu iza brisanog dužnika. **Takvo postupanje nije u skladu ni s člankom 289. Stečajnog zakona niti s temeljnim procesnim zahtjevom da sud odluku o tako ozbiljnim pravnim posljedicama donese na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja.**

IX. – Slijedom navedenog, predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske preinači rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-523/2022-43 od 30. ožujka 2026. i odbije prijedlog za upis stečajne mase iza dužnika DAMIDA d.o.o., u stečaju.

Podredno, žaliteljica predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. U ponovljenom postupku predlaže se prvostupanjskom sudu da prije donošenja odluke raspravi i izvede dokaze na okolnost sadržaja kupoprodajnih odnosa, pristupa dugu i preuzimanja obveza društva DAMIDA d.o.o. od strane društva DAMIDA STIROPOR d.o.o., bilanci i knjigovodstvenog evidentiranja tih transakcija, identiteta i iznosa vjerovnika koji su tim putem namireni, te pravnog statusa predmetnih nekretnina.

U Splitu, 3. travnja 2026 godine

Mirjana Vukadin
zastupan po punomoćniku
odvjetnik Davor Radić

